

Motion till riksdagen

1988/89:Jo551

av Martin Olsson (c)

Förbud mot import av skinn från vissa djur

I vårt land engagerar sig allt fler emot de olika former av lidande som djur utsätts för. Så t. ex. har kampen för att begränsa de plågsamma djurförsöken och för att förbättra försöksdjurens situation fått ett brett folkligt stöd, liksom att våra husdjur skall leva under för djuren anpassade förhållanden.

Men många engagerar sig också i arbetet för att förbättra för djurens situation långt utanför vårt lands gränser. Ett exempel på detta är bl. a. att skapa ökad opinion mot import av skinn av utrotningshotade djur, vilken varit framgångsrik. Dessutom arbetas för att begränsa eller helst hindra import av skinn från djur som fångats med plågsamma — och i Sverige otillåtna — metoder.

I vårt land finns i jaktstadgan regler om vilka fångstredskap som får användas. Det stadgas där att endast fångstredskap av godkänd typ och som inte skadar eller dödar fångat djur får användas vid jakt efter däggdjur och fåglar. Dessutom föreskrivs att de skall vittjas minst en gång per dygn. Tyvärr har inte alla länder motsvarande regler. I många länder är det alltså tillåtet att använda fångstmetoder som är synnerligen plågsamma för djuren. Bland de värsta exemplen härpå är bensaxen. Den fungerar så att djurets tass, klöv eller ben kläms fast och förorsakar det fångade djuret stort lidande och kan exempelvis ge kallbrand eller blodförgiftning. Det händer att djuret i sin förtvivlan och ångest gnager av sitt eget ben för att komma loss.

I åtminstone 63 länder är bensaxen förbjuden. Det är länder i olika delar av världen och länder med olika kulturer och traditioner. Bland länder som alltså tillåter denna grymma fångstmetod är Canada och flertalet delstater i USA.

Bland de djur man försöker fånga med bensax märks prärievarg (skinnet coyote) sumpbäver (nutria), tvättbjörn (sjubb), vildmink, räv och lodjur. Men det är inte enbart de avsedda djuren som fastnar och plågas. Vid en studie i Minnesota, USA (Minnesota Departement of Natural Resources) visade det sig att det fångades ett och ett halvt icke avsett djur för varje avsett. Då var fåglarna oräknade. Skulle de tagits med kan man räkna med att minst två icke avsedda fångats för varje avsett djur.

Det finns andra grymma fångstredskap än bensaxen.

Pålsaxen fungerar så att djuret dras upp i luften och blir hängande i sin skadade tass för att inte ätas upp av andra djur.

Fixeringsaxen leder till att det fångade djuret fixeras i en helt onaturlig ställning för att inte kunna gnaga av sin tass och rymma!

I många länder saknas regler om hur ofta fångstredskapen skall vittjas, vilket kan leda till att djur plågas under mycket lång tid.

Även om vi i vårt land förbjudit de mest plågsamma fångstmetoderna bidrar vi dock genom importen av skinn till att sådana fångstmetoder fortsätter att utnyttjas och tillåtas. Vi har nämligen många av dessa plågsamt fångade djurs skinn i de pälsvaror som säljs i vårt land. Liksom vi när det gäller livsmedel eftersträvar att inte tillåta import av livsmedel som producerats på i Sverige otillåtet sätt borde vi även eftersträva att kunna hindra import av skinn från djur som fångats med i vårt land av djurskyddsskäl förbjudna metoder. Detta får ses som medel för att få återstående länder — i vart fall från de länder varifrån vi importerar dessa skinn — att förbjuda de mest plågsamma fångstmetoderna. Om det skulle betraktas som otillåtna handelshinder bör ansträngningar göras för att sådana importbegränsningar blir tillåtna.

Sverige bör även på andra sätt i olika internationella fora verka för humanisering av fångstmetoderna. Ett sådant arbete skulle vara en logisk fortsättning på vårt lands engagemang och insatser för att förbättra miljö- och andra förhållanden i världen.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om förbud av import av skinn från djur fångade med i Sverige otillåtna metoder,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att Sverige i internationella fora bör verka för förbud av de mest plågsamma fångstredskapen.

Stockholm den 25 januari 1989

Martin Olsson (c)